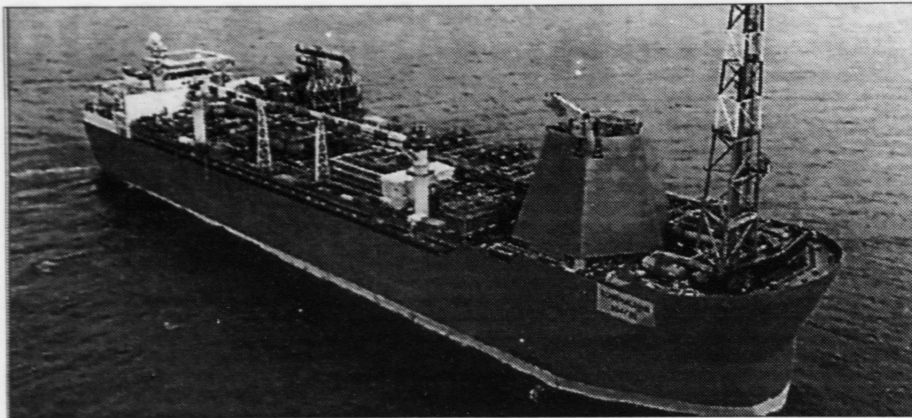

Risastóra framleiðslu- og goymsluskipið „Schiehallion“ íð liggur fyrri akkerið miðskeiðis millum Føroyar og Hetland, fekk skaða, tá ein brotasjógvur rakti skipið í gronina

um, at skaðin á skipið er á sjálva høvuðskonstruktiónina (superstructure) væl oman fyrri sjálfvan vatn-gangin og langt burtur frá teimum dupultskrokkaðu oljutangunum. Tí er heldur eingin vandi fyrri oljudálking.

Stóra framleiðsluskipið framleiddi ikki olju um tað mundið brotasjógvurin rakti skipið. Teir eru longu í ferð við at kanna skaðan, og stóða verður nú tikin til, hvørjar umvælingar skulu gerast.

BP takkar í einum tíðindaskrivi bæði bretsku vaktartænastuni, RAF og øðrum neyðtænastum fyrri at hava borið seg so skjótt at við at koma til hjálpar.

Byrjaði í mai

Schiehallion oljufeltið liggur í teiginum 204, umleið 190 kilometrar vestan fyrri Hetland. Tað liggur ikki so langt frá føroyska fiski-markinum. Framleiðslan byrjaði í mai í ár. Umframt Schiehallion er eisini eitt annað oljufelt, sum framleiðir olju á leiðunum vestan fyrri Hetland. Tað er Foinaven feltið. Einku er frætt um nakran skaða har.

Oljuskip nær Føroyum fekk brotasjógv

30 av manningini uppá 75 vóru fluttir við tyrlu av risastóra oljuskipinum Schiehallion, skamt frá føroyska markinum, umborð á einum oljupall nærhendis, tá ein herviligur brotasjógvur raktið skipið seint mánakvöldið. Hóast skipið hevur fingið skaða, so er eingin vandi er fyrri oljudálking sigur umboð fyrri BP

JAN MÜLLER

Risastóra framleiðslu- og oljugoymsluskipið „Schiehallion“, sum liggur skamt úr føroyska markinum, fekk mánakvöldið ein øgiligan brotasjógv beint í gronina. Sjógvurin varð so mikið harður, at skipið helst hevur fingið væl av skaða. Kortini verður sagt frá, at eingin vandi er á ferð hvørki fyrri manning ella fyrri oljudálking.

Tað er ódnin Mitch, sum herjar um okkara leiðir. Mánakvöldið var vindferðin á oljuleiðunum millum Føroyar og Hetland umleið 70 m/s (45 knots), og aldurnar vóru meira enn 15 metrar høgur.

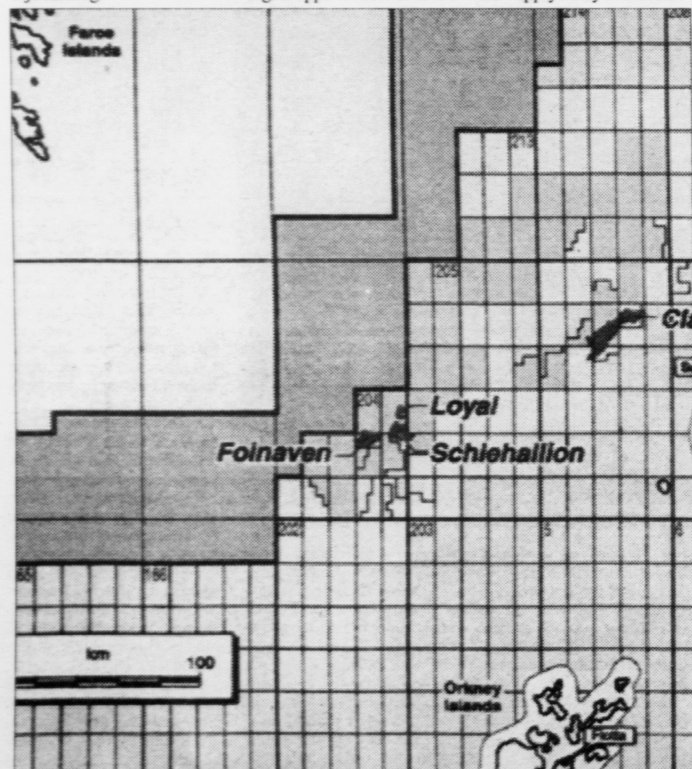
Eingin skaða

Ein talsmaður hjá BP, sum er operatørur á Schiehallion oljufeltinum, sigur við Sosialin, at eingin av manningini uppá 75 kom til skaða

undir herviliga ódnarveðrinum. Kortini varð avgjørt - sum eitt fyrivarni - at flyta 30 av manningini við tyrlu til boripallin Stena Dee, sum liggur nærhendis. Aðrenn blaðið fór til prentingar í gjár varð ikki gjørt av, um manningin skuldi flytast umborð aftur á Schiehallion oljuskipið.

Eingin vandi fyrri dálking

BP upplýsir fyrri Sosialin-

Vit síggja Schiehallion oljuðkið miðskeiðis millum Føroyar og Hetland.

Minningarorð um Hans Petur Fríðálv Joensen

f. 01. mai 1959 – d. 06. september 1998

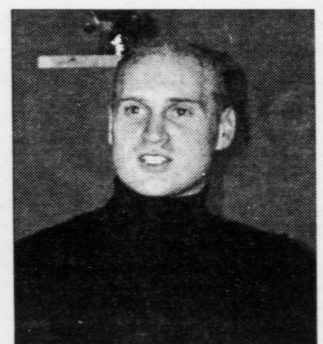
Tað kennist so svárt og ómetaliga tungt at skula skriva minningarorð um svág og góða vin mín Hans Petur. Orð tykjast so fátøk, tá eg skal lýsa tað menniskja, sum hevur staðið mær so nær og hevur verið sum ein bróður fyrri meg.

Eg kom at kenna Hans Petur, tá eg byrjaði at koma í barnaheim hansara í Sumba í 1970. Hans Petur var altíð blíður, fyrrikomandi og glaður. Hann var ein góður vinur og var ongantíð bangin fyrri at vísa teimum, sum stóðu honum nær, at hann var góður við tey. Ongantíð gloymdi hann foreldur síni, men var javnan og vitjaði í barnaheiminum og tók hond í við teimum. Hans Petur var eisini barnavinur og var sera góður við dreingirnar hjá okkum.

Vit høvdu nógvur góðar og hugnaligar lótur saman í Sumba og seinni í heiminum hjá Hans Petur og Kirstin í Havn og hesar lótur fara altíð at standa sum dýrabar minni fyrri meg. Tað verður ein saknur at koma til Havnar og ikki kunna fara at vitja Hans Petur. Eisini kendist tað so svárt at koma til Sumbiar meðan flettingin fór fram, og Hans Petur ikki var við í slaktinum. Tankar mínir leita til tykkum, Giggan og John og systkin hansara, má Harrin styrkja tykkum í tykkara stóru sorg og sakni.

Hans Petur fór til skips á ungum árum. Fyrsta túrin var hann við »Morgunstjørnuni« og síðani fór hann við »Strømnes«, har hann var við til tað seinasta. Hans Petur var álítandi og ein góður vinur. At Hans Petur er saknaður umborð, vísti manning og reiðari við at sigla heim við Hans Peturi til jarðarferðina. Tann stóri lítskarin, sum fylgdi Hans Peturi til hansara síðsta hvíldarstað, vísti hvussu nógv hann var elskaður og saknaður.

Hans Petur giftist við Kirstin í mars mánaða og ikki eydnaðist mær at vera

saman við tykkum hesa stóru og eydnusamu løtu í lívi tykkara. Síðstu ferð, eg sá Hans Petur, var í Eysturgrønlandi. Vit vóru á hvør sínum báti og sigldu tætt fram við hvørjum øðrum. Hans Petur stóð á dekkinum og dró nótt um borð á »Strømnes«. Hann veittraði til mín og smíltist - ikki vardi tað okkum, at hetta var seinastu ferð, at vit sóust, og at hetta var seinasta heilsan okkara millum. Eg eri sera takksamur fyrri, at tað eydnaðist mær at koma heim til jarðarferðina og siga Hans Peturi eitt síðsta farvæl.

Tað er svárt hjá tykkum Kirstin og Halli, sum hava mist tykkara kæra mann og pápa. Men eg veit, at tit hava mangar og góðar lótur at minnast á, sum fara at styrkja tykkum í tykkara stóru sorg og sakni. Má Harrin styrkja tykkum bæði.

Eg vil við hesum fáu orðum lýsa frið um minnið um mín góða vin og svág, Hans Petur Fríðálv Joensen. Árað veri minni um hann.

Svágur tín Sámál Erik